

смѣялъ да мысли, че той не е достоинъ за наказаніе, и че животъ-тъ му е беспороченъ, та да може да заслужи за вѣчно блаженство: той не смѣялъ да помисли, че Богъ по милосердіе-то Си не ще да го осъди вѣчно за грѣхове-ты му. Не! Той позналъ грѣхове-ты си, считалъ себе си за осъденъ, загубенъ, и че заслужилъ за вѣчнѣ смърть; той былъ увѣренъ че ще предстане предъ сѣдилище-то на правосѣднаго Бога за грѣхове-ты си; обаче, като ся надѣялъ на ходатайство-то и искупуваніе-то Иисусъ Христово, той виждалъ че Богъ Правосѣднѣй е и Милостивъ Спаситель, и вѣрувалъ че Христова-та кръвь ны очистува отъ венчкы-ты грѣхове, и като ся примирилъ съ Бога чрезъ Господа нашего Иисуса Христа, той ся радувалъ и ублажавалъ ся въ надеждѣ-тъ на славѣ-тъ Божіѣ.

Читателю! Всякой человѣкъ трѣбова да умре, а подиръ смърть-тъ да ся яви на сѣдѣ; ще умрешъ и ты нѣкога. Часъ-тъ на смърть-тъ ти ся приближава. Може да бѣде, той е по близо отъ колкото ты мыслишь. Може да бѣде, че настоящій часъ ще е край на животъ-тъ ти. Готовъ ли си ты да предстанешъ на страшная-тъ сѣдѣ и да дадешъ счетъ (смѣткѣ) за работы-ты си? На що е основана надежда-та ти? на това ли вѣрно и за всяко прииманіе достойно слово, че Иисусъ Христосъ дойде въ мѣръ да спасе грѣшны-ты, отъ които пѣрвый си ты?

К О Н Е Ц Ъ.